

สหพ.จำหน่ายมากที่สุดของประเทศ

ไทยปริทัศน์

ปีที่ 42 ฉบับที่ 12191 วันเสาร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2534 ราคา 5.00 บาท

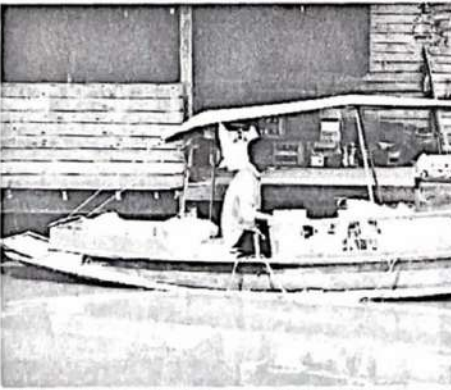
ล่องนาวาสัมผัสชีวิตริมน้ำที่อาจถูกกลืน

กลับวิ่งด้วยความเร็ว ชัดน้ำที่ไหลนิ่งให้เป็นคลื่นลูกโต วิ่งเข้ากระแทบลิ่ง อ.ยงยุทธ จรรยาภิรักษ์ ผู้รอบรู้ในการล่องเรือครั้งนี้ รีบชี้ให้ดูสภาพลิ่งคอนกรีตสองข้างทางทันทีว่าพังหลายลงหนักขึ้นทุกวัน เพราะทนสภาพแรงกระเทือนจากคลื่นไม่ได้ เนื่องจากไม่มีอะไรมาช่วยลดแรงเสียดทานของคลื่น ผิดกับบ้านบางหลังที่ยังใช้วิธีกันคลื่นแบบธรรมชาติ ด้วยการปลูกผักตบชวาและใช้ไม้ปักล้อมรอบ ทั้งนี้ จะช่วยลดความแรงของคลื่นที่ซัดเข้าคลื่นได้ เพราะรากของผักตบชวานั้นฝังลึกอยู่ใต้ดิน

ในคลองแห่งนี้ เราได้พบชาวบ้านกำลังจับหอยขมกันอย่างสนุกสนาน ด้วยการนำกิ่งไม้ปักลงไปในคลองให้หอยขมมาเกาะ จากนั้นก็เอากิ่งไม้ขึ้นมาทำการแกะหอยขมใส่ถุงไปขายที่เตรียมมา เป็นภาพที่เห็นแล้วใจชื้นขึ้นมาอีกหน่อยว่า น้ำในคลองแห่งนี้ยังไม่เน่าเหมือนคลองอื่นๆ แต่ อ.ยงยุทธ รีบพูดอธิบายขึ้นมาทันทีว่าถ้าเป็นสมัยก่อนที่น้ำยังสะอาดกว่านี้ ชาวบ้านจะได้จับกุ้ง หอย ปู ปลา มากกว่านี้เสียอีก แล้วคนอื่นบนเรือที่เขยออยู่บ้านริมน้ำมาก่อนก็พูดเสริมเห็นด้วยทันที แดมบอก

จากการทิ้งน้ำเสียของบ้านจัดสรร อ.ยงยุทธ บอกถึงสาเหตุที่น่าคิดว่า เกิดจากดินตะกอนใต้น้ำขาดออกซิเจน ทำให้แบคทีเรียเจริญเกิดเป็นแก๊สเน่า แต่ถ้าเปิดให้แสงอาทิตย์ และออกซิเจนลงไปใต้ก็จะช่วยฆ่าเชื้อแบคทีเรีย น้ำก็จะไม่เน่า วิธีหนึ่งที่จะทำให้ออกซิเจนในน้ำหมุนเวียนคือ การที่ให้เรือวิ่งผ่านพัดกระแสน้ำเคลื่อนที่ไปมา เมื่อออกซิเจนลงไปใต้น้ำก็จะไม่เสีย

ในลำคลองเล็กๆ หลายแห่งที่เราผ่านไปนั้น นอกจากจะพบสภาพน้ำที่ตื้นและเสียแล้ว เรายังสังเกตเห็นวิถีชีวิตของชาวบ้านริมคลองเปลี่ยนแปลงไป ที่ๆเคยเป็นเรือกสวนปลูกผักผลไม้ กลายเป็นที่ของนายทุนสร้างบ้านจัดสรร บ้านที่เลขหันหน้าเข้าหาลำคลองถูกเปลี่ยนเป็นป่าคอนกรีตหันหลังให้ลำคลอง ไม่แค่วัยชราธรรมชาติน้ำกลับไปชื่นชมความทันสมัยสัญจรไปมาด้วยรถยนต์ที่ติดแน่นอยู่บนท้องถนน และถ้าสภาพชีวิตริมคลองที่เคยเป็นธรรมชาติถูกอำนาจเงินกว้านซื้อไปทำป่าคอนกรีตเสียหมด รับรองลำคลอง

น้อยใหญ่จะต้องเน่าสนิทอย่างไม่น่าสงสัย เราได้จอดเรือแวะคุยกับ คุณณลินี นุณปาน ซึ่งมีบ้านเรือนไทยหลังใหญ่อยู่ติดลำคลองเป็นที่

เมื่อต้นสัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มอาสาสมัครความคิด น. จุฬาฯ ได้เข้าสมาชิกร่วมกลุ่มล่องเรือดูสภาพคลองในเขตคลองชัน ซึ่งถือเป็นคลองที่มีสภาพที่ดูในกรุงเทพฯ โดยตั้งต้นล่องเรือกันที่บริเวณคลองชักพระ หน้าท่าทำการเขตคลองชัน คลองชักพระนี้เป็นคลองที่มีขนาดใหญ่พอสมควร และน้ำยังใสสะอาดมีเด็กกระโจนลงเล่น ชาวบ้านก็ยังอาศัยน้ำในคลองแห่งนี้ซักเสื้อผ้า สภาพบ้านเรือนสองฟากฝั่งลำคลองสายนี้ ยังคงวิถีชีวิตเป็นบ้านไม้ริมน้ำหันหน้าบ้านออกับธรรมชาติริมคลอง ชาวบ้านส่วนใหญ่จะเปิดร้านขายของชำ มีเรือขายอาหารล่องผ่านไปมาอย่างไม่วางสาย

คณะของเราล่องเรือมาเรื่อยจนถึงทางแยกเลี้ยวเข้าคลองบางระมาด หัวเรือลำที่นำมาได้เลี้ยวขวาเข้าสำรวจสภาพคลองบางระมาดทันที เรือลำที่นำมานั้นแล่นอย่างช้าๆ เพื่อให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของคนที่อาศัยริมน้ำอย่างแท้จริง ในขณะที่เรือหางยาวที่แล่นสวนมาทัน

อีกว่า เด็กหนุ่มหลังจะไม่มีโอกาสได้สัมผัสชีวิตธรรมชาติลงจับปลาในคลองแบบนี้อีกแล้ว เพราะทุกวันนี้มีแต่คนมักปล่อยน้ำเสียลงในคลอง ว่าแล้วพวกเราที่เหลือไปเห็นที่ระบายน้ำขนาดใหญ่ปล่อยน้ำเสียลงในคลองจนน้ำบริเวณนั้นเห็นเป็นสองสีอย่างเด่นชัด น้ำที่ใกล้ปากที่อู่ระบายน้ำจะสีดำสนิทและส่งกลิ่นเหม็น ในขณะที่น้ำกลางลำคลองยังมีสีน้ำตาลแดงถึงความที่ยังสะอาดอยู่ แต่ถ้าปล่อยให้ที่ระบายน้ำปล่อยน้ำเสียลงน้ำลงในคลองเช่นนี้ไปนานๆ มีหวังคลองแห่งนี้ต้องถูกกลืนให้เป็นคลองสีดำอย่างน่าสลดใจ

พวกเราได้ลัดเลาะล่องเรือต่อไปตามคลองเล็กคลองน้อย และแทบไม่เชื่อสายตาตัวเองเลยว่า ระยะของน้ำในคลองที่กว้างไม่ถึง 50 เมตร ได้เปลี่ยนจากสีน้ำตาลกลายเป็นสีดำส่งกลิ่นเหม็นขึ้นมาทันที พอบิดหัวมองขึ้นไปบนฝั่งที่อยู่ห่างออกไปไม่กี่กิโลเมตร เห็นเป็นบ้านจัดสรรเรียงรายอยู่ จึงสันนิษฐานตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ชาวเขตคลองชันทันทีว่า ปัญหาที่น่าเศร้าส่วนใหญ่มา

สภ.สงขลา

เขียนไหนเห็นวันนี้ - มันส์